

Raad voor Vreemdelingen- betwistingen

Arrest

nr. 31 910 van 23 september 2009
in de zaak RvV 41 612 / 11

In zake: [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. VERBEKE
Nachtegaalstraat 47
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE HDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED], die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 19 mei 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 2 april 2009 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. GONNISSEN, die loco advocaat N. VERBEKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 april 2009 beslist de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.2. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

"Artikel 11, §2, 4": Het staat vast dat het huwelijk uitsluitend afgesloten werd opdat de betrokken vreemdeling in het Rijk zou kunnen verblijven.

Op 15/01/2008 werd er op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een A-kaart afgeleverd aan de Heer (G.A.), geboren op (...), onderdaan van Marokko. Deze A-kaart werd op grond van een huwelijk, dat op 20/07/2007 werd afgesloten met de Mevrouw (M.Z.), geboren op 29/03/1956, onderdaan van Marokko, afgeleverd.

Op 30/07/2008 werd een negatief advies uitgebracht door het parket van Antwerpen, omtrent het huwelijk dat voltrokken werd in Marokko, op 20/07/2007 tussen, (G.A.), geboren op (...) van Marok(k)aanse nationaliteit en, (M.Z.) geboren op (...), van Marok(k)aanse nationaliteit.

Het parket van Antwerpen weigert het huwelijk te erkennen en te laten registreren om volgende reden:

Hoewel deze huwelijksvoltrekking formeel geldig lijkt te zijn, zijn er in casu gewichtige en overeenstemmende omstandigheden die wijzen op een clandestien schijnhuwelijk:

A. Schijnhuwelijk

Carrouselhuwelijk: de man en vrouw waren aanvankelijk gehuwd van 1986 tot 2002. Ze hebben 4 kinderen samen. In september 2002 wordt het huwelijk ontbonden. De vrouw huwt vervolgens in december 2002 met een in België gevestigde EU-onderdaan, waarop slechts een zeer korte samenwoning volgt (volgens verklaring slechts 6 à 7 maanden) Verschillen in de verklaringen. Volgens de vrouw heeft zij terug contact opgenomen, volgens de man zagen ze elkaar terug toen hij de kinderen bezocht, de tijdsbesteding in het weekend, de persoon en plaats waar de zoon (H.) gaat wonen; Bemiddeling van familie (broers en zussen van de vrouw); De man weet niets over het vorig huwelijk van de vrouw (wijze van kennismaking, redenen van ontbinding, ...), hij kent het adres niet waar hij met zijn vrouw en kinderen verblijft.

Het huwelijk is erop gericht om de man naar België te laten komen, een gezinsvorming in Marokko wordt zelfs niet overwogen, één van de redenen die men opgeeft zijn de kinderen die hier naar school gaan, doch betrokkenen laten wel één van de kinderen achter in Marokko;

B. Verblijfsvoordeel

De man had geen legaal verblijf noch in Europa en kan dit enkel verkrijgen via het huwelijk. De rechtsgeldigheid van dit huwelijk wordt dan ook betwist op basis van artikel 27 W.I.P.R. in combinatie met art. 21 W.I.P.R. (overbare orde versiste), art. 18 W.I.P.R. (wetsontduiking); Bijgevolg wordt het verder verblijf van betrokkene in België geweigerd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste, tweede, en vierde middel werpt verzoeker de schending op van onder meer de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker betoogt dat uit het feitenrelaas blijkt dat een eerste beslissing werd genomen en bekend gemaakt op 25 september 2008, waarbij aan verzoeker een eerste maal gevraagd werd het land te verlaten. Verzoeker tekende hiertegen beroep aan op 23 oktober 2008, met een eerste verzoekschrift tot nietigverklaring en schorsing van tenuitvoerlegging met voorlopige maatregelen. Verzoeker verwees hierin onder meer naar het eerste en tweede middel van dit verzoekschrift. Nadien besliste de Dienst Vreemdelingenzaken het bevel op 13 november 2008 de beslissing terug in te trekken en verzoeker een A-kaart te bezorgen, geldig tot 23 december 2009. In het eerste verzoekschrift tot nietigverklaring en schorsing, dat verzoeker indiende tegen de beslissing die later werd ingetrokken, werd aangekondigd dat verzoeker op dezelfde datum een procedure zou inleiden voor de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, in erkenning van het huwelijk en nietigverklaring van de negatieve beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand. Het is dan ook logisch dat de overheid deze procedure afwacht en niet inmiddels opnieuw een negatieve beslissing neemt met een bevel om het grondgebied te verlaten, terwijl deze procedure nog hangende is.

2.2. De verwerende partij betoogt in de nota met opmerkingen als volgt: "Dienaangaande laat de verwerende partij gelden dat verzoeker op grond van een visum gezinshereniging (type D) het rijk binnengekomen op 14 juni 2008. Op 25 september 2008 werd hem bevel gegeven om het grondgebied te verlaten ... zodat de gemachtigde geoordeeld heeft dat het visum zonder voorwerp is en als onbestaande dient te worden beschouwd. De beslissing dd. 25 september 2008 werd door de verwerende partij ingetrokken, daar aan verzoeker, een BIVR diende te worden afgeleverd. Immers, de vreemdeling die gehuwd is met een niet-EU-onderdaan en op basis van dit huwelijk een visum type D heeft verkregen, en die zich binnen de 8 werkdagen na aankomst in België bij de gemeente van verblijf heeft aangemeld met zijn paspoort en visum wordt door de gemeente ingeschreven in het Vreemdelingenregister en wordt in het bezit gesteld van een BIVR geldig voor 1 jaar. In casu werd aan verzoeker geen BIVR afgeleverd op het ogenblik dat deze zich heeft aangeboden bij de gemeente, maar werd hem een bevel afgeleverd om het grondgebied te verlaten. Het bevel om het grondgebied te verlaten werd bijgevolg ingetrokken en er werd dus geheel conform de geldende wetgevende bepalingen aan verzoeker een BIVR afgeleverd op 16 januari 2009. Gelet op het negatieve advies van het Parket van de Procureur des Konings te Antwerpen, werd er op 2 april 2009 een einde gesteld aan het beperkte verblijfsrecht van verzoeker", en "Terwijl de door verzoeker ingestelde procedure bij de Rechtbank van Eerste Aanleg tegen de negatieve beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand, geen schorsende werking heeft t.e.v. de bestreden beslissing, zijnde de bijlage 14ter." De bestreden beslissing bevat echter geen enkel motief hierover. De motivering die de verwerende partij in de nota met opmerkingen uiteenzet is derhalve een a posteriori-motivering.

De verwerende partij ontkent niet dat zij vóór de bestreden beslissing weet had van het feit dat verzoeker beroep had ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg. Er mag van het bestuur overigens verwacht worden dat het weet had van dit feit. Verzoeker diende immers een annulatie- en schorsingsberoep in tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, waarna dit werd ingetrokken. De verwerende partij had derhalve kennis van dit beroep.

Het bestuur heeft in casu kennelijk onredelijk gehandeld door te beslissen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, omdat het op het moment van de bestreden beslissing weet had van het beroep van verzoeker tegen de weigering van erkenning van zijn huwelijk bij de rechtbank van eerste aanleg, maar hierover geen enkel motief in de bestreden beslissing heeft opgenomen. De Dienst Vreemdelingenzaken beperkt zich tot het vermelden van het negatief advies van het parket van Antwerpen. In die zin is de formele motiveringsplicht geschonden. Het eerste, tweede, en vierde middel zijn in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**Artikel 1**

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asiëleid van 2 april 2009 tot weigening van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

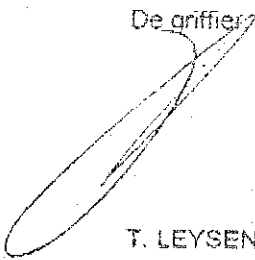
De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend en negen door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

T. LEYSEN

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC